

12 nagy oldal - 4 oldalas sportmelléklet

Magyarország
a közép-
európai
kupa élén!

Hungária
derbi győzelme

MAGYAR HÉTFŐ

Ára

8

fillér

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Hétköznap:

Budapest, VI., Aradi-utca 8. Telefon: 1-207-26*
Vasárnap: VIII., Rökk Szilárd-utca 4.
Tel.: 1-444-04 és 1-444-05

R

FŐSZERKESZTŐ:

LÉVAI JENŐ

HÉTFŐ, 1937. ÉVI OKTÓBER 25

XIII. ÉVFOLYAM

43. SZÁM

Telefon-tudósítás a Ferencváros győzelméről

Mussolini a római világiállítás alapoktetésénél

Ónodon a kormányzói pár jelenlétében avatták fel a hősök emlékművét

Országos ünnepség színhelye volt vasárnap a borsodmegyei Ónod község, ahol Horthy Miklós kormányzó és felesége jelenlétében leplezték a község 66 hősi halottjának emlékére emelt emlékművet és felavatták a község országzászlóját.

Az országzászló felavatásán és a hősi emlékmű leplezésén részt vett a környék egész lakossága és igen sok polgári és katonai előkelőség.

Pontosan 11 órakor kürtszó jelezte a kormányzói pár érkezését. Horthy Miklós kormányzó a Himnusz hangjai mellett fogadta a katonai és polgári hatóságok jelentését, majd feleségével együtt helyet foglalt a felvirágozott díszsátorban.

Lukács Béla, Miskolc város főispánja mondott ünnepi beszédet.

— Nagy a mi örömünk — kezdte beszédét —, mert ezt a lélekemelő ünnepséget a főméltóságú kormányzó úr és a főméltóságú asszony megjelenése felejtetlenné tette. De ez a mai nap a fájdalmas emlékezés ünnepe is, mert azoknak állítottunk örök időkre emléket, akik fiataláguk virágzásában vagy férfiai erejük teljességében vesztették el életüket.

A főispán ezután engedélyt kért a kormányzótól az emlékmű leplezésére és a kormányzó intéseire lehullt a lepel a szoborról.

Az első koszorút a hősi emlékműre Horthy Miklós kormányzó helyezte el.

Horthy Miklós kormányzó és felesége az ünnepség végzetével megtekintette a hősi emlékművet, az országzászlót és az 1907. évi ónodi országgyűlés emlékoszlopát, majd a kormányzó előtt a leventealakulatok díszmenetben elvonultak.

A kormányzói pár ezután gépkocsin a Melczér-kúriára hajtatott, ahol szűk körű családi ebéden vett részt.

Délben többszáz terítékes közebed volt, amelyen az első felköszöntőt vitéz Borbély-Maczky Emil főispán mondotta a kormányzóra. A kormányzói pár délután 3/3 órakor gépkocsin Nyék-ládházára hajtatott, ahonnan 3 órakor különvonaton visszaindult a fővárosba.

ECKHARDT TIBOR:

„Németország ne avatkozzon dolgainkba!”

Kiskunfélegyházáról jelenti a Magyar Hétfő tudósítója: Eckhardt Tibor, a független kisgazdapárt vezére vasárnap délelőtt Berg Miksa báró, Dinnyés Lajos, Galánthay-Glock Tivadar és Mizsey György országgyűlési képviselők társaságában Kiskunfélegyházára érkezett. Délelőtt, a tej-piacon tartotta Horváth Zoltán országgyűlési képviselő több ezer főnyi tömeg előtt beszámolóját. A nagygyűlést Szabó Árpád dr. nyitotta meg, majd Horváth Zoltán országgyűlési képviselő mondotta el beszámolóbeszédét. Utalt arra, hogy

a parlament alig alkotott szociális törvényeket.

Horváth Zoltán azután arról szólt, hogy a kisgazdapártnak köszönhető, hogy Magyarországon a diktatúra nem vált valósággá. Ez olyan történelmi tény, amelyet minden elfogulatlan embernek el kell ismernie.

Eckhardt Tibor mondott nagyobb beszédet, melyben a következőket emelte ki:

— Ezelőtt egy héttel szülőföldemen, Makó város Fő-terén azt mondtam, hogy a nemzetközi helyzet rendkívül veszedelmes. Azóta eltelt egy hét és

a veszedelem bizonyos mértékig — hála Istennek — csökkent.

Mégis az európai helyzetet nagyon komolyan kell mondani, amikor legelső gondja minden lelkismeretes embernek az a kérdés, vajon el fogjuk-e tudni kerülni a háborút. Hosszú évek óta állandóan hirdetem ebben az országban, hogy a legelső és legfontosabb kötelességünk, hogy ezt a kicsiny nemzetet idegen érdekekért vágóhídra ne vigyük. Idegen érdekekét soha, semmi körülmények között egyetlenegy magyar parasztnak a csontját ne adjuk oda prédának. Hogy ezt a veszedelmet elkerülhessük, ennek csak egy módja van. Nem szabad katonai és politikai szövetségeket kötni,

mert ha lekötjük magunkat, akkor az ár magával ránthat, nem tudunk megállni. Ellenben minél veszedelmesebb a helyzet, annál szükségesebb, hogy lehetőleg minden irányban, lehetőleg minden nagyhatalommal legalábbis őszinte baráti kapcsolatokot építsünk ki. Ezt a nemzetet semmifélekárosodás nem érheti, csak semmiféle

nagyhatalmi ábrándnak, vagy hóbortnak eszközül ne adja oda magát.

ECKHARDT A KIRÁLYKÉRDÉS RÖL

— Kétszeresen kötelességünk nekünk a magunk sorsát így beállítani, mert ezt a szerencsétlen, kicsiny országot ma már nem védik a Kárpátok természetes védőbástyái. Ma nyitott a határ, az ellenség bármely oldalról rántörhet és Kiskunfélegyháza 24 órán belül azú lehet, ami valaha a világháborúban Galícia volt. Óriási a kockázat, rettenetes nagy a felelősség és ma e kicsiny országnak, ha belesodródik egy háborúba, körülbelül az a szerep jut, ami a világháborúban Galiciának. Fontos, hogy tartózkodó külpolitikát folytasson a nemzet azért is, mert ha lesz háború itt Európában, ezért az eljövendő háborúért nekünk semmiféle felelősséget vállalunk nem szabad. Ennek a nemzetnek a léte függ attól, hogy ha még egyszer lesz háború, azt ne mi idézzük elő. A vesztesek oldalán nem akarunk még egyszer a béketárgyalások asztalához leülni.

(Felkiáltás: Mi van a királlyal?)

— Rendre rátérek minden kérdésre — folytatta Eckhardt Tibor —, a királyság kérdéseire is.

— Itt nem csupán a királyról van szó, nem arról, hogy ki legyen a király. Itt arról van szó, hogy a szentistváni államzserme, a szabad, független polgári életben rendezésünk jellege az, ami ennek a nemzetnek értékét adja.

Amikor én a szentistváni állameszmét mint a magyar múlt és jövőnd legbiztosabb és egyedüli fundamentumát jelölöm meg, ezt nem bontó szándékkal teszem, hanem megfordítva, a nemzet lelki egységének helyreállítása érdekében. (Élénk helyeslés.)

En nagyon jól tudom, hogy ebben az országban a királykérdésben kétféle felfogás van, de nemcsak az országban, hanem magában a független kisgazdapártban is vannak szabadkirályválasztók és legitimisták. Mi sohasem szoktuk egymástól megkérdezni ezt, mint ahogy azt sem kérdezzük, hogy katolikus, vagy protestáns, nem kérdezzük, hogy milyen társadalmi osztályokhoz tartozik valaki, mert ezeknek az ellen-

téteknek meg kell szünniök. A mi kötelességünk a hűvérés, a magyar hídak megépítése a különböző felfogású, de egy cél felé masírozó becsületes magyarok között.

VALASZ A NÉMET TAMADÁSOKRA

— A mi népi politikánk tekintetében — folytatta — nekünk kétféle veszedelemmel is meg kell küzdenünk, mert ezzel a népi politikával szemben a régi világ, a nagytőkés, a nagybirtokosok, röviden a csákyas felfogás az, amely velünk szemben áll, mert mi nem a nagytőkét, hanem a komoly munkát akarjuk a nemzeti gondolkodás tengelyébe állítani; de szemben áll egy másik tábor is, amely már népi politikát kénytelen hirdetni, de a maga egyéni hatalmát, a diktatúrát akarja erre az országra ráerőszakolni. Mi azonban szemben állunk azokkal is, akik a nép lelkében élő jogos elkeseredést erőszakoskodással akarják megszüntetni. Az elkeseredést csak a nép szabad fejlődésének biztosításával lehet megszüntetni és ezért állítjuk mi a magyar politika tengelyébe a becsületes titkos választójogot, mert a nép fejlődését nem biztosíthatja semmi más ebben az országban, mint a népakarat szabad megnyilvánulása és ezért kell a titkos választójog.

— Az elmúlt héten német birodalmi lapokban támadtak engem a diktatúrával szemben elfoglalt magatartásom miatt. Cél nélküli és hiábavaló támadások, mert

amikor én a magunk magyar életéből ki akarom küszöbölni a diktatúrát, távol állok attól, hogy illetéktelenül akarjak beavatkozni más országok életébe.

Tölem a Németbirodalom élhet bármilyen életet, amilyent a német nép csak óhajt. Mi csak egyet kívánunk, azt, hogy amint mi nem avatkozunk be az ő dolgaikba, ők se avatkozzanak be a mi dolgaikba. En magam is a legnagyobb tisztelettel látom azokat az eredményeket, amelyeket Olaszországban Mussolini tudott biztosítani. Mi a Németbirodalomtól csak egyet kérünk: Éljen, ahogy akar, de bánjon velünk úgy mint Olaszország és akkor nem lesz Németország és Magyarország között nézeteltérés.

Szálasi, „bejelentette”, hogy a nyilasok át akarják venni a hatalmat

Új alkotmányt követeltek az egyesült Nemzeti Szocialista Pártok gyűlésén

Vasárnap délután 6 órakor hatalmas tömeg lepte el a Budai Vigadó épületét és környékét. A Fő-utcat az Alagúttól a Batthyány-térig erős rendőri készség tartotta megszállva. A nemzeti szocialisták hirdettek nagygyűlést és a várható rendezvényekre való tekintettel vonult ki a rendőrség.

Rendezvényekre nem került a sor, csak tumultuózus jelenetekre.

A Vigadó nagytermét és a folyosókat, lépcsőházait úgy ellepte a tömeg, hogy hat órákor már moccani sem lehetett, a hőmérséklet többnyire rosszul lettek. A gyűlés megnyitása pedig egyre később. Recsegő rezsebban szórozott a közönség, míg végül fél 7-kor ifj. Balogh István országgyűlési képviselő szónoklatával elkezdődött a nagygyűlés. Balogh és az őt követő szónokok

a nemzeti szocialista mozgalom egyesítését jelentették be.

Hogy kik fognak egyesülni, azt maga a hivatalos program sem tudta, mert csak négy frakciót tudott felsorolni ezzel a befejezéssel: „és még három párt”. Végeredményben a következők jelentették be csatlakozásukat: az Egyesült Magyar Nemzeti Szocialista mozgalom, a Pálffy-frakció egyes főkerületei, a Fajvédő Szocialista Párt, a Magyar Irredenta Tábor, a kaszásokeresztések, a Nemzeti Akarat Pártja és a Festetich-párt híveinek egyik csoportja.

A tömeg kizárólag Szálasi volt kíváncsi és az előtte szónoklókat mérsékelt lelkesedéssel hallgatta. Benke Tibor református segédlelkész bejelentette, hogy a nagygyűlés Horthy Miklós kormányzót táviratban értesíti felségfogadalmáról. Ugyanakkor kijelentette, hogy a nemzeti szocializmus a legitimizmusról hallani sem akar. Amikor ideérkezett beszédében, a tömegeből ilyen felkiáltások hallatszottak:

— Lámpavasra Ottóval!

Lehotay Andor a soproniak csatlakozását jelentette be, majd általános figyelem közben Szálasi Ferenc emelkedett szólásra. Amikor a tribünön megjelent és felemelt karokkal „bátorság!” felkiáltással üdvözölte a hallgatóságot, hatalmas éljenzés tört ki, majd ez a kiáltás harsant fel:

— Kegyelmet! — ezzel nyilván a Szálasi kimért büntetésekre céloztak.

Szálasi hivatalosan bejelentette a párt programját, amelynek lényege:

a nemzeti szocialisták át akarják venni a hatalmat.

Programjuknak kommunista ize is van, mert a szónok bejelentette, hogy a nemzeti szocialista államban minden vagyon a népi közösségé. Ezután előadta a párt „kibontakozási tervét, amelynek lényege a következő:

1. A kormányzó személyének féltretele a nemzet létének bukását jelentené.
2. A hadsereget, csendőrséget, rendőrséget és vámosrészt egy kézbe kell egyesíteni és a belügyminiszter hatásköréből kivenni.
3. A magyar népi közösség összekovácsolása egyetlen szerve és a bolsevizmus elleni harcra állítása.
4. Népszavazás arról, hogy nemzeti szocializmus legyen-e, vagy megmaradjon a jelenlegi helyzet.

Szálasi Ferenc beszédében többször kitért a kormányzó személyére és kijelentette, hogy a mozgalom egyik legfőbb célja ledönteni azt a falat, amelyet a nemzet és Horthy Miklós közé emeltek. Végül kijelentette, hogy

Horthy Miklósnak kell szentesíteni az új magyar alkotmányt, amely csak azért új, mert ezer éve nem gyakorolták.

Csuzy Gábor debreceni kiscsászda volt a következő szónok, aki kijelentette, hogy bizonyos politikai szélhámusokat (Felkiáltások: Eckhardt!) ki kell irtani és hogy a debreceni kiscsászda jelszava három igaz magyar szó: Magyar Nemzeti Szocializmus.

Csuzy beszéde után a tömeg, nem bírva elviselni az egyre fokozódó hőséget és nem tekintve a még hátralevő szónokokat, oszladozni kezdett.

A gyűlés befejezése után a budai Vigadó körül elhelyezett rendőrszázad oszlásra szólította fel a gyűlésen résztvevő hallgatóságot. A nyilaskeresztések az utasításnak eleget tettek és kisebb-nagyobb csoportok a város különböző irányában szórózkodtak.

Negyedórával a gyűlés befejezése után azonban telefonértesítés érkezett a rendőrfőparancsnoksághoz. A Margit-körúton szolgálatot teljesítő őrszem közölte, hogy a mellékutcákon csoportok szivárognak elő, amelyek a Széna-téren — úgy látszik, előre megbeszélte terv szerint — egyesülnek és hangosan kiáltozva, a vigadói gyűlés szónokait éltetve lgyekeznek ismeretlen céljuk felé. Az értesítés után húsz rendőr és egy rendőrtiszt néhány perc múlva riadóautón érkezett a Széna-térre. A rendőrök gyors egymásutánban ugráltak le a főkapitányság autójáról, hogy rendet teremtsenek és a mintegy száz főre szaporodott tömeget szétozassák, amely az Erdő-utca felé menekült.

Többen a rendőrök érkezésének híre szertefutottak. A nyilaskereszties jelvények lekerültek a kabátok gomblyukáiból. Hallani lehetett az intézkedő rendőrtiszt utasítását, aki azt a parancsot adta, hogy a tüntetőket azonnal oszlássák szét és amennyiben a feloszlásra irányuló utasítás valaki nem tartana be, vagy ellenszegülne a rendőri intézkedésnek, azonnal állítsák elő.

Az oszlásra felszólított tömeg lassanként

a szomszédos mellékutcákba húzódott, csupán egy fiatal ember volt, aki az utasítás ellenére tovább tüntetett, Kémeri Nagyot, Szálasiét éltette, zsidózott, majd, amikor egy rendőr távozásra szólította fel, gorombáskodni kezdett a kötelességét teljesítő őrszemmel. Ezt a fiatal embert bekisérték a főkapitányságra, ahol még az éjszakai órákban megkezdtek a kihallgatását.

A rendőrség erélyes intézkedésének és gyors beavatkozásának köszönhető, hogy a nagyobb szabásúnak indult tüntetést még csirájában elfojtották. Az intézkedő rendőrfelügyelő azt az utasítást adta embereinek, hogy mindaddig kövessék a kisebb csoportokat, amíg azok szét nem oszlanak.

Egymásután érkeztek közben a panaszok a főkapitányságra, amelyben ismeretlen telefonálók közölték, hogy nyilaskereszties fiatal emberek támadták meg és inzultálták őket az utcán. A Védelmet kértek. A kikerített rendőrök megjelenése után néhány perccel a tömeg magától szétozolt és fél tíz órára a Széna-téren úgy ahogy minden elcsendesedett.

ERNSZT SÁNDOR az óvatos politika veszélyéről

Sopronból jelenti a Magyar Hétfő tudósítója:

Sopronban népes gyűlést tartott az Egyesült Keresztény Párt helyi szervezete. Ernszt Sándor felszólalását azzal kezdte,

hogy hosszú szünet után most kezdi meg majd munkáját a képviselőház.

A munka megkezdése előtt már nagy izgatottság mutatkozik a politikai életben.

EZT NÉZZE MEG!
EZT HALLGASSA MEG!

SZARAH LEANDER

ÚJA ÚJ VILÁGSZTÁRJÁNAK
ELSŐ NAGY FILMJE

Hatalmas
milliók
világfilm!

Gyönyörű
színhang!

A LEGSZEBB MEGJELÉNÉS!
PÁRATLAN DRÁMAI MŰVÉSZET!

Éz Sarah Leander!

MÉLTÓ PARTNEREI:
Willy BIRGEL és Viktor STAAL

A KÉT KIVÁLÓ NAGY FILMSZÍNHÉZ
NŐI SZEREPLŐK:
CAROLA HÖHN és HILDE VON STOLZ

RENDEZTE:
DETLEF SIERCK

PREMIER
SZERDÁN
27-IKÉN

Kizárólag **U r á n i a**

Kromatikus zongora-
HARMONIKA
P 45.-
Arjegyzék ingyen!

Sternberg
kir. udv. hangszergyár Vil., Rákóczi-út 6C

Fel kell vetni a kérdést, hogy miért van feszültség és izgalom. Talán azért, mert a mostani jelenségek hasonlítanak a Károlyi-kormány végnapjaira.

Kétségtelen, hogy az egész mostani élet nem normális Budapesten.

— A miniszterelnök úr óvatosan, tapintatosan jár el, — folytatta Ernszt Sándor dr. — csak ne felejtse el, hogy nem egészen bizonyos, hogy aki óvatos, nem fog-e az útvesztőben eltévedni.

Nem tudok szabadulni attól az aggodalomtól, hogy a választójogi törvényjavaslatnak is kormánybukás lesz-e a következménye.

Fallizelés
„ZEPHİR” utóértelem!
Atlag 10 kg fával fűt
egy normál szobát 24 órán át.
ÁRLAPOT küld HEBER kályhagyár,
Vilmos császár-út 39. (Hajós-u. sarok.)

Szell belügyminiszter Salgótarjánban

Salgótarjánból jelenti: Szell József belügyminiszter Benczur-Urmöcsy Gábor miniszteri titkár kíséretében szombaton délután Salgótarjánba érkezett, ahol több látogatást tett. A miniszter vasárnap délelőtt Kisterenyén

részvett a hősök szobrának leleplezésén,

ahol kegyeletes szavak kíséretében hatalmas koszorút helyezett el a szobor talpzatán.

Karancseszki községben két kiscsászda ismertette a lakosság panaszait, mire a miniszter egyenként válaszolt a felvetett problémákra és hangsúlyozta, hogy

a kormányt a szociális és népi szellem hatja át.

Az egybegyűlt kiscsászda a miniszter felvilágosításait nagy örömmel fogadták s a minisztert lelkesedéssel ünnepelték.

Szell József belügyminiszter az esti órákban visszautazott Budapestre titkárja kíséretében.

Párisba érkezett a windsori hercegi pár

Esztergyályos képviselőt rendőrtisztviselő figyelmeztette, mert furcsa megjegyzést tett Hitler könyvére

Pécsről telefonálja a Magyar Hétfő tudósítója: Vasárnap tartotta meg beszámoló gyűlést Esztergyályos János, a pécsi választókerület országgyűlési képviselője. A szociáldemokrata pártszervezet székházának udvarán mintegy kétezer főnyi hallgatóság előtt emelkedett szólásra Esztergyályos János. Kifejtette, hogy szükség volna arra, hogy a külügyi kormányzat Belgrád után most már Bukarest és Prága barátságát is megszerzeze.

Ezután a belpolitikai helyzetet ismertette, kijelentve, hogy a pártok békéje csak látványos. Esztergyályos János a németországi eseményekkel kapcsolatban azt mondta, hogy

Hitler „Mein Kampf” című könyvét egy zsidó fiú írta.

A gyűlésen jelenlevő rendőrtiszt itt figyelmeztette a szónokot, hogy idegen államfő személyével ne foglalkozzon.

Esztergyályos János után Peyer Károly beszélt. A hallgatóság a szónokok beszédét többnyire „Le a háborúval!” kiáltásokkal szakította meg.

REPULÓKATASZTRÓFA KÉT ALDOZATTAL

Tacoma (Washington állam), okt. 24.

A tacomai repülőtérén egy hárommótoros repülőgépet lezuhant és összetört. A gép vezetője és egy utasa meghalt, nyolc más utasa megsérült.

A MAGYAR HÉTFO SPORTMELLÉKLETE

Vasárnap

humora...

— Nem hiába hajtogatták a Ferencvárosban, hogy meg kell nyerni a Középeurópai Kupát. Az itthonmaradt zöldfehér rajongók stílusosan is ünnepelték a győzelmet...

— Mi az, hogy stílusosan?

— Vasárnap este minden ferencvárosi kocsmában hajtogatták a kupát...

— A kiegyenlítő gól Kiss combjáról pattant a Lazio kapujába.

— Egyszerű kombináció eredménye volt.

— Az egész római mérkőzés alatt ömlött az eső.

— No, de a játék is idomult az időhöz.

— Amennyiben?

— Gólesős volt...

— Az elkeseredett olasz közönség esernyőket hajigált be a pályára.

— És ez használta a gólzápor ellen?...

— Piola kétszer is legázolta Magdát.

— Pedig Magda ellen ületett volna kisasszonyfutballt játszani...

— Tudja, miért váratta meg Gombos bírót a derbicsapatokat és a közönséget?...

— Nem tudom.

— Valószínűleg a nadrágja miatt...

— Na ne...

— De igen. Ugyáltszik, hogy a nadrágja is hátul-gombos...

— Mi kellett ahhoz, hogy öt gólt rúghasson a Ferencváros a Laziónak?

— Az öt gólnak? Ötlet...

— A Hungária mindkét szélsője rúgott gólt az Ujpestnek.

— Nem újsgát, hogy a Hungária csatársora szélsőséges...

— Azt mondják, hogy a Lazio trénera valósággal színeket játszott a Ferencváros góljai után.

— Könnyű neki Viola-szint játszani...

— Meglátja, az Ujpest legközelebbi meccsén nagyon jó lesz...

— Miből gondolja?

— Olyan, mint az asszony. Verve jó...

— A „Doma” néven becézett Nemes-Nehadomának sok híve van Kispesten. Ezek külön baráti kört alakítottak az ujbpesti „Dumavár” mintájára.

— Ugy? Bizonyosan „Domavár” lesz a neve...

— Meccs előtt azzal rémítették a kispesti drukkereket, hogy Kósa harc képtelen.

— No, de ez csak kósa-hír volt...

— Az Ujpest-Hungária derbin az izgalomtól elájult egy néző. Mikor a mentők magához térítették, első kérdése az volt:

— Mi az eredmény Rómában?...

— Mit szél hozzá, nem igazak azok a hírek, amelyek Sós ping-pong bajnok tiltásáról szóltak...

— Szóval egyesülete sikerrel adta le az SOS-jeleket...

— Sokat beszéltek a derbin arról, hogy a múlt héten egy amatőr-meccsen a vesztesre álló csapat a harmadik gól után kidöntötte a kapufát.

— Mikor az Ujpest harmadik gólja után Sziklai búsan támasztotta a kapufát, lekiáltottak neki: — Már kidöntheted...

Idegölő, drámai fordulatokban bővelkedő harcban nyerte a Ferencváros Rómában a Középeurópai Kupát

FERENCVÁROS-LAZIO ROMA

5:4 (3:4)

Szívszorogva fordult a magyar sportközönség, de mondhatjuk, hogy a magyar társadalom nagyrészen figyelme Róma, az örök város felé, ahol a Ferencváros tizenegy játékosra vonult fel a magyar futball képviselőit, hogy megvívja az idei Középeurópai Kupa döntőjét. Kétféleképp indultak a zöld-fehérek Rómába és ennek az előnynek tudatával készültek a festői fekvésű Frascatiban a mérkőzésre. Mindenki bizakodott, de titkon ott ült a szemekben az aggodás, amelyet a magyar csapatokat olasz földön állandóan üldöző balszerencse hívott életre.

Ez a balszerencse Rómában ezen a dicsőséges délutánon megpróbált a Ferencváros sarkába szegődni, de csak néhány percig tudta követni a magyarokat, akik gyorsabbak voltak a balszerencsenél, gyorsabbak az olaszoknál. Drámai küzdelemben, amelynek voltak olyan pillanatai, hogy a Budapest szertett előny veszni látszott, ragadták magukhoz a zöld-fehér fiúk ismételtelen az irányítást és vitték nemcsak csapatukat, hanem az egész magyar futballt diadalra.

Attól a pillanattól kezdve, amikor Háda kivédte Piola büntető-rúgását, feltámadt a magyar szív, a ferencvárosi lelkesedés és a tribünön ülő magyar vezetők és nézők az örömtől repesve figyelték a pályán szinte repülő játékosokat, akik végrehívtek azt, ami magyar csapatnak nagyon régen sikerült már: saját otthonukban győzték le az olaszokat.

Ezzel a győzelmével a Ferencváros méltó koronát tett idei diadalsorozatára. A Lazio elleni csekélynek látszó győzelem valójában többet ért az Austria ellen kivívott 6:1-nél. Itthon a második meccsen fordította meg a sors kerekét a zöld-fehér csapat, Rómában azonban egy meccs keretén belül, feltarthatatlan vereség látszatával küzdve változtatták meg a mérkőzés eredményét a maguk javára és a Ferencváros második kupagyőzelmére, az egyetemes magyar sport nagy dicsőségére.

Rómából telefonálja a Magyar Hétfő kiküldött tudósítója:

Szomorú, őszirapra virradt vasárnap Róma népe. Az olasz fővárosban reménytelenül zuhogott az eső, az utcák csatákosak, sárosak, alig lézeng valaki. Más esztendőben ilyenkor még meleg szokott lenni, de most kellemetlenül hívős az idő. Fázósan burkolóznak össze azok, akiknek dolguk van az utcán, szapora léptekkel sietnek a céljuk felé.

A Középeurópai Kupa döntőjének olasz résztvevője, a Lazio csapata már az éjszakai is a klubhelyiségben, a Circolo Lazio tágas vendégszobáiban töltötte. Az olasz játékosok már hosszú hetek óta szigorú felügyelet alatt állnak és a vezetők mindent ekövettek a csapat lelki és testi hangulatbáhozása érdekében.

Frascatiban, a Ferencváros főhadiszállásán

A döntő magyar résztvevője, a Ferencváros Rómától 25 kilométerre, a festői

fekvésű Frascatiban volt vasárnap reggel. Délelőtt még könnyen mozgogtak, majd a sportszerű ebéd elfogyasztása után autóbusszal ültek és így hajtottak a fasiszta párt stadionjába, a mérkőzés színhelyére. Az ebéd alatt a vezetők a kissé sápadt játékosokat nyugodtságra intették, kérték őket, hogy Olaszhon fővárosában mulassák meg, mi az a ferencvárosi szív és lendület. Lelkére kötötték minden játékosnak, hogy tartsa szem előtt a Budapest szertett kétféleképp előnyt.

Zuhog az eső

A ferencvárosi játékosok némán, de szemükben az elszántság tüzevel folytatták készülődésüket, de közben aggodó pillantásokat vetettek az ablak felé, amelyet a patakzó zápor víze homályosított el. Rauchman Emil, a Ferencváros trénera, aki hosszú ideig dolgozott Olaszországban, használható tanácsokat osztogatott és főként

azt hangsúlyozza, hogy a nedves pályán csakis hosszú, magas labdákkal lehet eredményt elérni a gyors olaszok ellen.

Végre előll az autóbussz, a játékosok fázósan burkolóznak köpenyeikbe, Usetty Béla dr. elnök még megdöbbenve egy-egy buzdító szót intéz. Ezeket a szavakat különösen a válogatottban is szereplő játékosok tudják értékelni. Az elnök nyugodt, magyaros lelkesedést sugárzó szavai bizalomról tanuszkodnak és az autóbusszban némán ülő játékosok szemeiben újra ott látjuk a fogadozást: hazahozzuk a Kupát!

Kevés a néző

A fasiszta párt 35 ezer nézőt befogadó pályája meglehetősen üres. Az előző nap olyan hírek terjedtek el, hogy az összes jegyek elfogytak, sőt maga Duce is kilátásba helyezte megjelenését, mert — mint Rómában közölték — a Kupadöntőt a hivatalos körök nemzeti ügynek tartják. Az eső sokakat elriasztott és amikor a mérkőzés kitűzött ideje, a 3 óra elérkezett,

mindössze tízezer néző vette körül a stadion smaragdöld gyepét.

A modernül felszerelt öltözőkben lázasan folynak az utolsó simítások. Kovács Fuksi kondíciótérnerről szakad a veríték. Egymásután kerülnek szakavatott keze alá a játékosok, akik a kupadöntő napjára teljesen meggyógyultak, magukhoz tértek. Most,

a mérkőzést megelőző utolsó percekben visszatér a nyugalom, a sápadt arcok megpirosodnak.

A vezetők már fölöslegesnek tartják a további szavakat, tekintetükkel biztatják a fiúkat. Az öltöző némaságába csengő hatsít bele.

Magyar sziget az olasz hangorkánban

Három óra két perc, lehet indulni a pályára! Az eső még mindig zuhog. Amikor a Ferencváros jól ismert zöld-fehér ingei felbukkannak a játékos kijáróban, a maroknyi magyar néző éktelen biztatásba kezd, de az olaszok ötvöszere annyian vannak és a kék-fehér dresszes Lazio megjelenésekor már csak az olasz üdvözlést hallani. A hangorkánban vége szakad, felsecsendül a magyar nemzeti imádság, amelyet kétszáz magyar torok áhítattal énekel.

A Himmusz elhangzása után a pattogó ritmusu Marcia Reale, majd az olasz ifjúság éneke, a Giovenizza

hallatszik. Ezt viszont az olaszok éneklék, teli torokkal és teljes lelkesedéssel. A nézősereg fölemelt karral üdvözlö a csapatokat.

Mussolini nincs a tribünön, de helyette ott vannak a fasiszta párt mindenható vezetői,

a vatikáni és kvirináli magyar követség vezetői,

tisztviselői, a Középeurópai Kupa bizottságának tagjai, a Lazio és a Ferencváros elnöksége. Mindenféle esernyők fénylenek a szakadatlanul zuhogó esőben.

Zászló- és csokorcser

Wütrich, a mérkőzés svájci bírja sétál ki a pályára két határbírájával, akik ugyancsak svájciak. A Kupabizottság döntése értelmében ugyanis már most is nemcsak a játékvezetőnek, hanem a két határbíróknak is semlegesnek kell lenni. A svájci bíró sípjába fúj, de még mielőtt a helyválasztást megkezdhetné, közpépre gyűlnek

a csapatok, a vezetőségek selyemzászlóval, a csapatkapitányok pedig virágcsokorral kedveskednek egymásnak.

Huj-huj hajrá! majd eia-eia alala! harsan fel a játékosok ajkán, Sárosi és Piola siet

játsszunk bujócskát?

Nem lehet, túl világos van itt. Anyu új TUNGSRAM duplaspirállámpát csavart be tegnap...

